

Predstavitev glavnega direktorja DO ZMAJ

Vlado Podlogar inženir strojništva

Delovna organizacija ZMAJ v času vašega prihoda ni kaj posebno v zavidljivem položaju in je nujno, da se krivulja naše uspešnosti zasuka navzgor. Zato vam je bila verjetno težja osebna odločitev za prevzem najbolj odgovornih dolžnosti?

Odločitev, da bi prevzel vodenje ZMAJA, ni bila lahka. Zavedal sem se odgovornosti, ki naj bi jo s tem prevzel še posebno sedaj, ko delovna organizacija ni v posebno zavidljivem položaju, če uporabim besede v vašem vprašanju. Prav gotovo pa na to odločitev ni vplivala materialna stimulacija preprosto zato, ker jo ni. Menim, da je pri moji odločitvi najpomembnejše to, da sem po proučitvi stanja v ZMAJU ugotovil, da se iz problemov da izplavati ter ob trdem in vztrajnem delu celega kolektiva zapluti v mirnejše vode, kar predstavlja v mojem primeru tudi velik izziv.

Smo tik pred dokončnimi podatki letnega obračuna. Optimizma ni. Bo treba predugačiti odnos do izvajanja načrtovane poslovne politike?

Vsekakor. O tem ne sme biti nobenih dvomov in pomislekov. Seveda pa mora biti generalna usmeritev razvoja tovarne oziroma poslovne politike takšna, od katere je moč pričakovati konkretne rezultate. Pri tem gre tudi za naš odnos do dela na vseh ravneh sedanje organiziranosti, ki mora biti izoblikovan tako, da je lahko z veliko mero odgovornosti uresničiti sprejete načrte v naši delovni organizaciji.

Za ugotavljanje poslovne uspešnosti so predvsem pomembni podatki o rezultatih dela. Če se le-ti pojavljajo dalj časa z negativnim predznakom, ne bi bilo odveč poglobljeno oceniti, kakšen je bil sploh pristop. Mar niso rezultati poslovanja odvisni od cele verige aktivnosti posameznikov, ki so zajeti v kadrovske politiki?

Predvsem je pomembno, da je treba vsak dogovor ali sklep izpeljati in ne izpeljevati, uresničiti in ne uresničevati. Kaj rado se dogaja, da k obstoječim problemom ustvarimo še nove, jih negujemo in potenciramo ali celo mistificiramo. Znano je, da je marsikateri problem lažje rešiti, če se ukvarjamo z njegovo vsebino, ne pa z obliko. V tem primeru gre za osebni pristop do dela, do naloge, ki jo vsak posameznik ima, kar pa je nedvomno povezano s kadrovsko politiko.

Nobena reorganizacija v delovni organizaciji še zlasti, če je namenjena sama sebi, ni zaželjena. Vendar nastopi zaradi določenih razlogov in tehtnih utemeljitev nujnost, ki vzpodbuja razmišljanje v tej smeri. So že dani nagibi?

Sleherni delavec v delovni organizaciji je soustvarjalec rezultatov dela kot celote v tolikšni meri, kot so mu opredeljene naloge in dolžnosti v okviru obstoječe organiziranosti. Sprejeli smo že sklep, da se kakovost naše organiziranosti preveri in oceni, pri čemer ne bo izvzeta nobena poslovna funkcija.

Ugotovitve zunanje in za to pooblašene institucije bomo upoštevali še zlasti na tistih področ-

PODLOGAR Vlado, rojen 25. junija 1946 je strojni inženir, član Zveze komunistov in ima 19 let delovnih izkušenj. V našo tovarno je prišel iz delovne organizacije Iskra - Industrija za avtomatiko, kjer je nazadnje opravljal dela in naloge direktorja domačega trga.

To je le nekaj osnovnih podatkov v okviru predstavitve našega glavnega direktorja, ki ga je imenoval delavski svet ZMAJA 31. januarja letos. Z namenom, da ga preko našega glasila vsi sodelavci, upokojeanci in drugi bralci spoznajo nekoliko obširneje, smo ga zaprosili za razgovor in predvsem za odgovore na nekatera aktualna vprašanja.

jih, kjer se bo pokazalo, da nismo učinkoviti. Izdelano študijo nameravamo vgraditi v sanacijski program, v katerega se po že sprejetem sklepu namerava vključiti tudi SOZD Iskra z določenimi sredstvi v obliki pomoči pri izhodu ZMAJA iz sedanjega položaja.

V širokih krogih menimo, da je lahko vsakršno negovanje obstoječega stanja škodljivo s težkimi posledicami. V tem položaju, kakršnem smo, bi usmeritev vodenja "s tršo roko" lahko pri večini naletela na ugoden odziv. Ste o tem razmišljali?

Sem za to, da so odnosi med sodelavci in še posebej med nosilci odgovornih nalog in projektov na visoki ravni, kar zagotavlja ustrezno življenjsko in strokovno sproščanje in odprtost pri razreševanju nalog še zlasti tam, kjer je potrebno veliko medsebojnega sodelovanja. Logično je, da se od vsake naloge oziroma izvajalca pričakuje rezultate v določenem času, z zahtevano kakovostjo in strokovno utemeljitvijo. Vsako prelaganje, izgovarjanje in druge oblike, ki vodijo v neučinkovitost, se ne da odobravati. Teda je treba opozoriti, nato energično zahtevati in uporabiti še druge angažirane prijeme, ki jih predvsem

prizadeti smatrajo kot pojem "trde roke". Menim, da gre predvsem za doslednost in izvajanje odgovornosti - tudi z ostrejšim prizvokom.

In ne nazadnje, nas večina ugotavlja, da naša sedanja organiziranost na dve temeljni organizaciji in skupne službe zahteva ogromno časa in dela, če mislimo na velik sklop sestankov raznih organov in svetov, komisij in drugih organizacij, pri čemer ne delujemo najbolj uglašeno. Kot direktor ZMAJA, tako pričakujemo, boste verjetno oblikovali tehtne opredelitve za sedanjo ali morda spreminjeno organiziranost?

Nič novega ne rečem, da je preveč jalovih sestankov in da jih zavlačujemo zato, ker se pogovarjamo o zadevah, ki po svoji vsebini nanje sploh ne sodijo. Kar zadeva sedanjo samoupravno organiziranost menim, da so pri samem snovanju pred leti obstajali določeni razlogi, ki so pripeljali do obstoječe oblike organizacije. Seveda pa čas teče, okolje se spreminja, pokažejo se dobre in slabe strani, zato je umestno preveriti tudi to področje, pri čemer mora biti poudarjena ekonomska osnova. Nikakor pa v primeru neke prihodnje spremembe ne sme biti okrnjeno samoupravljanje.

V zadnjem glasilu smo objavili obširen članek o naših srednjeročnih planih, ki jih bomo sprejemali v prihodnjem mesecu. Iz vsebine so bili razvidni doseženi rezultati in nova načr-

tovanje. Zanima nas, katere so tiste smernice, ki jim boste kot direktor namenjali največjo pozornost?

Izpostavljam kakovost naših izdelkov, ki mora dosegati ne samo "jugoslovansko", temveč evropsko raven. Z boljšim tržnim pristopom moramo na jugoslovanskem trgu pridobiti delež, kakršnega je ZMAJ že imel. Iz standardnega programa moramo povečati izvoz, ki bi moral zajeti najmanj 30 odstotno proizvodno zmogljivost. Začeti moramo s prestrukturiranjem proizvodnje in sicer v dveh smereh: uvajanje novih programov in pa višjo stopnjo avtomatiziranosti obstoječega programa.

Iz vašega odgovora je opaziti, da nameravate velik del pozornosti posvetiti tudi obstoječemu proizvodnemu programu?

Zgrešeno bi bilo, da bi ob načrtovanju razvoja tovarne zanemarljali obstoječi program. Nasprotno, obstoječi program je in predstavlja hrbtenico naših izhodišč za prihodnost.

Nimamo namena, da bi že zdaj posebej komentirali vsebino odgovorov na vprašanja, ki so bila oblikovana samo in predvsem za predstavitev novega direktorja naše delovne organizacije. Kljub temu pa je opazno, da iz njih veje nov pogled in zamisel pristopa pri trasiranju nove perspektive ZMAJA, ki jo je v tem trenutku še kako potreben.

My

z naslovne strani

Številni delavci temeljne organizacije in skupnih služb v Ljubljani poznajo proizvodnjo specialnih baterij kot tudi objekte tovarne v Šentvidu pri Stični zgolj s fotografij v našem glasilu. Vse pa kaže, da bo letos večja priložnost za ogled proizvodnje in Šentvida nasploh, ko naj bi organizirali medsebojno srečanje v okviru jubilejnih manifestacij ob 30 letnici obstoja TOZD Specialnih baterij.

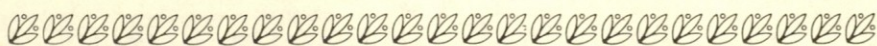
Slika na naslovnici predstavlja del tovarniških objektov (levo), predvsem pa pred leti dokupljeno poslopje (desno), ki smo ga namenili za upravne prostore v prvem nadstropju ter obrat družbene prehrane v pritličju.

Imenovanje direktorja

Na podlagi izvedenega razpisnega postopka, ki je potekal v skladu z Zakonom o združenem delu, samoupravnimi splošnimi akti delovne organizacije in družbenim dogovorom o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike na območju ljubljanskih občin ter predloga razpisne komisije potem, ko so zanj podale pozitivno mnenje družbeno politične organizacije v DO ZMAJ in Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri OK SZDL Ljubljana - Šiška, je delavski svet delovne organizacije Iskra - Zmaj dne 31. januarja 1986 sprejel

S K L E P

da za individualnega poslovodnega organa - glavnega direktorja delovne organizacije imenuje PODLOGAR Vlada, inženirja strojništva za mandatno dobo 4 leta, ki prične s 1. februarjem 1986.

Ob 8. marcu

vsem sodelavkam in upokojenkam
čestitamo k njihovem prazniku

Uredništvo

Volitve bodo 13. marca

V četrtek 13. marca bomo delavci
v delovni organizaciji volili:

- 2 delegata v delavski svet
SOZD Iskra
- 2 delegata v odbor za samo-
upravni nadzor SOZD Iskra
- 2 delegata v zbor interne
banke Iskra
- 1 delegata v samoupravno de-
lavsko kontrolo interne banke
Iskra.

V TOZD Baterije bomo volili še:

- 7 člansko delegacijo za zbor
združenega dela,
- 9 člansko delegacijo za SIS
za zaposlovanje, invalidsko in
pokojsninsko zavarovanje, otro-
ško varstvo, socialno skrbstvo
in zdravstvo
- 9 člansko delegacijo za SIS
za vzgojo in izobraževanje,
kulturo, telesno kulturo, stano-
vanjsko gospodarstvo in razi-
skovanje.

V TOZD Specialne baterije bomo
volili:

- 5 člansko delegacijo za zbor
združenega dela.
- 9 člansko splošno delegacijo
za delegiranje v skupščine SIS
vseh družbenih dejavnosti
v občini Grosuplje.

V delovni skupnosti bomo volili

- 5 člansko delegacijo za zbor

združenega dela

- 7 člansko delegacijo za SIS

za zaposlovanje, invalidsko in
pokojsninsko zavarovanje, otroško
varstvo, socialno skrbstvo in
zdravstvo,

- 7 člansko delegacijo za SIS

za vzgojo in izobraževanje, kul-
turo, telesno kulturo, stano-
vanjsko gospodarstvo in razisko-
vanje.

V posameznih subjektih in na ni-
voju delovne organizacije pa bomo
izvedli tudi nadomestne volitve
za delegate v samoupravne organe,
ker je nekaterim delegatom prene-
halo delovno razmerje.

Vse postopke evidentiranja kandi-
datov so izvedli izvršni odbori
osnovnih organizacij sindikata,
kandidatne liste pa smo že po-
trdili na kandidacijskih konfe-
rencah in so objavljene.

V prihodnjem glasilu bomo obja-
vili rezultate volitev oziroma
seznam izvoljenih delegatov.

mK.

Dne 7. februarja 1986 je pri-
pravnik MOSTAR Boštjan, obli-
kovelec kovin, sicer štipen-
dist TOZD Specialne baterije,
uspešno opravil strokovni
pripraviški izpit.

ČESTITAMO !

... na televiziji

Nova "večna" litijeva baterija
je plod dela in prizadevanj
Kemijskega inštituta Boris Ki-
drič, Inštituta Jožefa Stefana,
Tehniške fakultete iz Beograda
in Iskre ZMAJ. Baterija je za
zdaj še v rokah raziskovalcev,
ki jo izdelujejo ročno in v
majhnih količinah, a vse kaže,
da bo kmalu stekla tudi serij-
ska proizvodnja.

Tako smo prebrali v STOPU za
napoved oddaje o znanosti
SPOZNANO - NEZNANO, ki je bila
na sporedu v sredo 19. februar-
ja letos po "filmu tedna".

Kaj je bilo povedanega, boste
prebrali v prihodnjem glasilu.

-Ur.

Da nas letošnji zgodnji pust ni
popolnoma obšel, so poskrbeli
nekateri, sicer redki in nas
opomnili, da smo vsaj kakšen dan
v letu lahko bolj "zresnjeni".

TOZD Specialne baterije
Šentvid pri Stični

M. Mayer

1

Spomini na čas tridesetih let

**ZAKAJ SO SE V ZMAJU
ODLOČILI ZA LASTNO PROIZVODNJO
OGLJENIH ELEKTROD**

Ko danes po 30 letih obstoja Zmajevega obrata Šentvid pri Stični z današnjim nazivom TOZD Specialne baterije obujamo spomine na čas ustanovitve, kamor sodi tudi prvi delovni dan petih zmajevcev 18. februarja 1956 na novi lokaciji je prav, da osvetlimo nekatere razloge, ki so botrovali temu dogodku. Še pred tem pa, če hočemo najti odgovor na vprašanje, zakaj se je ZMAJ sploh odločil za proizvodnjo ogljenih elektrod in kasneje osnovati samostojen obrat za to dejavnost, pa moramo seči še štiri leta nazaj v leto 1952.

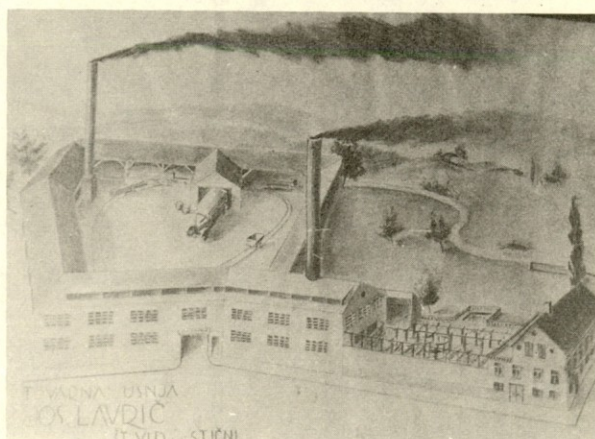
Zaradi velike zaostalosti in zapuščenosti ZMAJA s 60 do 70 članskim kolektivom, ki je nihal med dokončno likvidacijo in obstojem brez perspektive ter kasnejšim uspešnim razvojem in prodorom svojih izdelkov doma in v svetu, je leto 1952 zabeleženo kot pomemben zgodovinski mejnik. Ta čas je bilo v ZMAJU uvedeno samoupravljanje in izvoljen prvi delavski svet, imenovan pa tudi novi direktor. Takratni Mestni odbor glavnega mesta Ljubljana je na 9. redni seji 29. oktobra odločil, da za direktorja ZMAJ Ljubljana imenuje Petelin Stan-kota in kot je navedeno v odločbi od 30. oktobra, prevzema službeno mesto direktorja s 1. novembrom 1952.

Člani delavskega sveta v Zmaju so tedaj prišli prvič do "svoje besede" in prva seja je bila naravnana zgolj na vprašanje, ali dopustiti propad ZMAJA, ali pa se z lastnimi silami izvleči iz nezavidljivega položaja. Ne samo z željo ter zagnanostjo, temveč s sposobnostjo nekaterih delavcev še zlasti z novim direktorjem na čelu, se je ZMAJU zasvitala čistejša prihodnost. Z izredno disciplino, izostreno organizacijo in večkrat celo s trdo besedo kakor tudi s skoraj vojaškimi medsebojnimi odnosi so se polagoma zaželi nizati ugodni poslovni rezultati. Že v naslednjem letu 1953 so podvojili število prodanih baterijskih celic na domačem trgu, prvič pa zabeležili 4 milijone celic za izvoz. Vendar za te prve uspehe takrat ni bilo časa, da bi izražali zadovoljstvo, marveč so na njih gradili dolgoročno vizijo razvoja tovarne.

Snovali in načrtovali so akcije

Na današnjem prostoru temeljne organizacije Zmaja je bila usnjarna že od leta 1648 dalje kot obrtniška dejavnost.

Kasnejši lastnik Josip Lavrič, ki se je v Šentvid pri Stični doselil leta 1929, je takoj pričel z adaptacijo in dograditvijo. Kot tovarna usnja je upodobljena na risbi iz leta 1932 in visi v sobi direktorja Hrena v TOZD Specialne baterije.

in programe ter se mučili z vprašanjem, kako nadomestiti uvozne surovine z domačimi. Največjo postavko med uvoženimi surovinami so zavzele ogljene palčke in zanje so bili ob povečani proizvodnji primorani porabiti 80 milijonov dinarjev letno.

To je bil osnovni razlog, ki je takratno vodstvo navedlo na misel, da bi pričeli z lastno proizvodnjo ogljenih elektrod. Da pa bi bila proizvodnja čimbolj rentabilna, so se odločali za večje zmogljivosti, kot pa so bile nujne za domačo uporabo. Načrtovali so proizvodnjo elektrod za kinoprojektorje, za kopiranje, za reflektorje, varjenje in slične porabnike, za kar so temeljito zbrali podatke o potrebah domačega tržišča.

V letu 1953 je bilo v Jugoslaviji 311.348 kinopredstav in ISKRA iz Kranja je letno že izdelala do 200 kinoprojektorjev, vse pa je kazalo, da se število kinodvoran nenehno povečuje. Istočasno pa se zvišuje potreba po elektrodah, ki se uporabljajo v projektorjih za vir svetlobe, s pomočjo katere se slika s filmskega traku prenaša na platno.

Tako nekako so ugotavljali strokovni delavci v sobi direktorja Petelina v januarju leta 1954 in razglabljali dalje.

V projektorju se istočasno uporabljata dve elektrodi in sicer pozitivna in negativna. Pozitivna je daljša in debelejša od dru-

ge. Svetloba se razvije na ta način, da se ob priključku na električno napetost 40 do 50 voltov ustvari obločni plamen. Pri vsaki predstavi se porabi povprečno en par elektrod in ugotovljeno je bilo, da so v kinodvoranah Jugoslavije v letu 1953 porabili vsaj 300.000 parov elektrod izraženo v teži 20.000 kilogramov. Računali so tedaj, da stane en par elektrod četrto dolarja, da se bo večalo število kinodvoran in kinopredstav in da bi bilo možno elektrode tudi izvažati, je bil prvi razlog, zakaj so se od ogljenih izdelkov najprej odločili za kinoelektrode. Drugi razlog pa je bil v spoznanju, da je ta proizvodnja od ogljenih palčk neprimerno lažja, manjša in zato so tudi investicije v poskusno proizvodnjo relativno majhne.

POSEBEN OBRAT, LOKACIJA IN ODLOČITEV ZA ŠENTVID PRI STIČNI

Poleg tega pa je vodstvo ZMAJA v letu 1953 razmišljalo o ustanovitvi posebnega obrata, se ukvarjalo s prostorsko stisko in iskalo primerno lokacijo. Upoštevali so velike razvojne možnosti, za kar bi moralo biti okrog tovarne dovolj zazidljive površine za kasnejše dograjevanje, ugotavljali pa so še, da bi morala biti tovarna v neposredni bližini Ljubljane predvsem zaradi strokovnega kadra. Splošno znano je bilo, da bi tovarna na podeželju težko dobila strokovnjaka. Vodstvo ZMAJA se je nagibalo k zaključku, da bi prostor nekje okrog SATURNUSA v Mostah bil izredno primeren, ker bi bila zanjamčena neposredna organska povezava med tovarno na Šmartinski cesti in novim obratom za ogljene elektrode.

Vendar je kljub vsemu prevladal predlog, da se proizvodnja elektrod preseli v Šentvid pri Stični. Omenjamo le nekaj razlogov. Poslopje, v katerem je bila pred

vojno Lavričeva usnjarna, stoji že nekaj let popolnoma prazno s skupno površino 2.377 kvadratnih metrov. Po vojni je podjetje BREZA v prostore vložilo že precej denarja, vendar proizvodnja lesenih klinčkov za čevljarstvo industriji ni nikoli stekla. "Kovinsko podjetje" z Iga, ki je izdelovalo štedilnike na trdo gorivo, pa je po petih letih opustilo šentviško lokacijo. Tovarna ZMAJ je v tem primeru za rešitev problema imela zelo velike prednosti, saj ne bi bilo treba v gradnjo investirati 200 milijonov dinarjev.

Če bi postavili novo tovarno v Ljubljani, bi istočasno morali reševati stanovanjsko vprašanje za delavce in uslužbence. V Šentvidu pa bi imeli vsi delavci svoja stanovanja, večje možnosti pa so tudi za pridobivanje stanovanj za uslužbence. Znano je tudi, da je ta del Dolenjske pasiven in morajo okoliški občinski odbori prejemati dotacije od Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana-okolica, z ustanovitvijo tovarne v Šentvidu pa bi se položaj precej omilil.

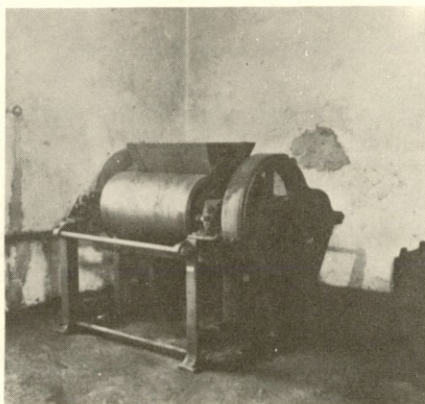
Šentvid pri Stični je od Ljubljane oddaljen 37 kilometrov, vendar bi prevoz s kamioni le malenkostno vplival na končno ceno izdelka. Nekoliko težja bi bila povezava z vodstvom v Ljubljani. Vendar bi srednji strokovni ka-

der, mojstri, kemik, oddelkovodje živeli stalno v Šentvidu, dočim bi ostali prihajali tja po potrebi z vlakom ali avtomobilom.

Iz navedenega nam je danes povsem jasno, zakaj se je koncem leta 1953 takratno vodstvo ZMAJA odločilo, da ustanovi v Šentvidu pri Stični svoj obrat za ogljene elektrode, sploh pa, da je takšen predlog dal inženir Muha, takratni podpredsednik okraja Ljubljana-okolica.

Razgovori z Občinskim ljudskim odborom v Ivančni gorici, ki so bili pred to odločitvijo samo načelni, so se poglobili z Odsekom za gospodarstvo. Tako je na seji delavskega sveta 25. oktobra leta 1954 direktor ZMAJA Stanko Petelin že poročal, "da smo dobili pod dobrimi pogoji na ponudbo tovarno v Šentvidu pri Stični, kjer naj bi se izdelovalo ogljene šibke in drugi ogljeni proizvodi".

Ob tej informaciji so nekateri člani delavskega sveta mislili, da bo tovarna v Šentvidu zaživelala že "jutri". Vodstvo ZMAJA pa si je poslopje že ogledalo in ugotovilo, da bodo potrebne številne adaptacije notranjih prostorov, za kar bo potrebno precej časa. Delavski svet je kljub temu sprejel sklep, da se z gradbenimi deli prične čimprej.

Valji za komprimiranje elektrodne mase v letu 1956 in ki se še danes uporabljajo za komprimiranje depolarizacijske mase pri izdelavi elementov.

PRVE ELEKTRODE POSKUSNIH SERIJ

V letu 1954 so v ZMAJU začeli s proizvodnjo baterijskih svetilk, temeljito pa so se pripravljali na začetek prvih poskusov izdelovanja elektrod in študirali razpoložljivo literaturo o tehnoloških postopkih. Nabavili so že plamenske saje, katran, katransko smolo in grafit. Pomembni surovini, kot je omenjala literatura, sta bili tudi cerflurorid, ki vpliva na elektrodo, da

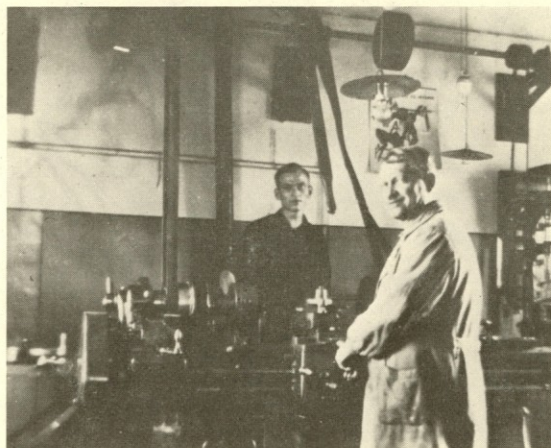
daje pravo svetlobo in kalijevo vodno steklo kot sredstvo za vezavo in obenem sredstvo za umirjenost svetlobe.

Po znani recepturi so pripravljali poskusne mešanice v manjših količinah in jih mešali ročno v večji posodi. V ključavničarski delavnici so medtem izdelali nekaj pripomočkov in enostavno ročno stiskalnico za izdelavo blokov. Zgneteno maso so namreč stisnili tako, da so postopoma zmanjševali prostornino kalupa. Za to opravilo pa so bili potrebni kar štirje delavci. Da so dosegli ustrezen pritisk, so se z vso silo obešali na dolg in debel železen vzvod, ki je bil nemalokrat usločen in vijugasto izkrivljen. Ker pa takrat v ZMAJU še ni bilo posebne peči, v kateri bi dosegli temperaturo preko 1.300 stopinj Celzija, kar je zahtevala tehnologija izdelave, so iz teh blokov izdelane elektrode žgali na Jesenicah in

v Libojah, kamor sta jih kar v nahrbtnikih nosila takratni šef kontrole Vinko Žontar /kasnejši direktor ZMAJA/ in honorarni mojster Kalan. Inženirka elektrotehnike Ana Pengov pa je članom delavskega sveta na seji 20. maja 1955 že poročala o rezultatih, ki so jih dosegli s prvimi preizkusi izdelanih elektrod. Poleg tega je nanizala še nekaj težav, ki jih imajo s pomanjkanjem prostora, z neustrezno stiskalnico in brez lastne peči. Sklep te seje je bil, da se nabavi novo stiskalnico za izdelavo blokov.

Prvi rezultati niso bili zadovoljivi še zlasti zaradi nastajanja por pri procesu žganja elektrod. Ugotovili so tedaj, da je poleg pravilne sestave uporabljenih surovin izredno pomembna granulacija, od katere je odvisen dodatek veziva, ki mora biti čimmanjši. Vendar so z veliko delovno vmeno in vztrajnostjo uspeli premagati začetne neuspehe in izdelati elektrode s

Ključavničarska delavnica sredi petdesetih let, v kateri so izdelali pripomočke in enostavno ročno stiskalnico za bloke in iz njih proizvedli prve serije elektrod za kinoprojektorje.

takšno kvaliteto, da so bili številni domači porabniki že zadovoljni. To so potrjevali dopisi naslovljeni na tovarno ZMAJ. Vzoredno s tem pa so bili opravljeni že prvi poskusi z elektrodami za električno varjenje. Vzorci so pokazali kar dobre rezultate. Ugotovili pa so, da je proizvodnja obeh vrst elektrod pomanjkljiva v tem, da je zmogljivost majhna, da so proizvodni stroški še precej visoki in da je bilo treba uporabljati tuje usluge za mletje in žganje elektrod. En del teh in drugih problemov bi zlahka rešili v drugačnih razmerah in pogojih dela, torej v Šentvidu pri Stični. Zato je izmed vseh tedanjih načrtov bila otvoritev pomožnega obrata prvenstvena naloga.

POJAVILA SE JE KONKURENCA

Predno nadaljujemo z opisovanjem dogodkov okrog osvajanja proizvodnje ogljenih elektrod, je treba omeniti še nekatere zanimivosti iz takratnega časa.

V letu 1955 so v ZMAJU ugotovili, da trenutno v Jugoslaviji ni nobene tovarne, ki bi izdelovala te izdelke. Pač pa je do pred vojne od leta 1912 dalje obratovala velika tovarna na Blejski Dobravi, kjer so izdelovali vse vrste elektrod. V njej je bilo zaposlenih do 300 delavcev, dnevna proizvodnja pa je znašala do

20 ton. Proizvodnja je bila izredno rentabilna, saj je višina čistega dohodka znašala 45 odstotkov. Le 10 odstotkov izdelkov je bilo prodanih v Jugoslaviji, ostalo pa namenjeno izvozu v razne države Evrope in izven nje. Ta tovarna je prenehala obratovati 1938 leta, ko jo je od Kranjske industrijske družbe odkupila za dvojno ceno nemška konkurenčna tovarna SIEMENS, ki je bila s posebnimi dogovori povezana z ostalimi tovarnami ogljenih elektrod v svetu. Takoj po odkupu tovarne

na Blejski Dobravi je SIEMENS ustavil proizvodnjo, uničil vse stroje in jih prodal za staro železo, tovarniške objekte skoraj popolnoma porušil, pretežni del arhiva pa sežgal. Zanimivo pri tem je, da je ZMAJ leta 1955 imel del tega arhiva v svoji lasti, vzpostavljene pa tudi osebne stike z vodilnimi in drugimi strokovnimi uslužbenci, ki so bili pred vojno zaposleni v tovarni na Blejski Dobravi. Od teh sta se v ZMAJU zaposlila inženir Večerjevič Martin in ključavničar Kalan Franc.

V novejšem času se je za lastno proizvodnjo ogljenih elektrod in ogljenih palč začela zanimati tovarna TUP iz Zagreba, ki je pred preselitvijo v Dubrovnik izdelovala ogljene krtačke. Po investicijskem programu te tovarne bi znašala letna proizvodnja ogljenih elektrod 24 ton, ogljenih palč pa 80 ton letno. Da

bi lahko začeli s proizvodnjo, bi poleg sedanjih 140 morali investirati še 70 milijonov dinarjev. Celotna zadeva ZMAJ-TUP se je v prvih mesecih leta 1956 obravnavala na Strokovnem odboru Sekcije elektroindustrije in na katerem je bilo ugotovljeno, da za jugoslovanske potrebe zadostuje samo ena tovarna ogljenih elektrod in palčk ter drugič, da ZMAJ za doseganje enake zmogljivosti investira vsaj petkrat manj kot TUP in zato bi bila Zmajeva proizvodnja neprimerno rentabilnejša. Seveda pa so predstavniki ZMAJA na tem sestanku poudarili, da je ZMAJ že osvojil proizvodnjo kvalitetnih elektrod, za kar ima vsa potrebna dokazila, dočim ima TUP samo investicijski program brez poskusne proizvodnje. Predlog ZMAJA je bil, da proizvajamo ogljene elektrode in palčke, TUP pa naj se usmeri v proizvodnjo ogljenih krtačk in ostalih drobnih proizvodov. Sicer pa, če bi TUP hotel zmanjšati ali v celoti ukiniti uvoz teh izdelkov in če bi hotel povsem izkoristiti tovarniške zmogljivosti, bi imel dovolj dela, je povedal glavni projektant in tehnični svetovalec v TUP-u strojni tehnik Arh.

PRIPRAVE NA ZAČETEK PROIZVODNJE V ŠENTVIDU

V času priprav na novo proizvodnjo ogljenih elektrod pa v ZMAJU še niso imeli pravega naziva za obrat v ustanavljanju. Iz maloštevilnih dokumentov je razvidno, da so govorili eni tako in drugi drugače. Naj omenimo nekatere, tudi zelo uradno zabeležene nazive:

- stranski obrat
- pomožni obrat
- obratna enota
- stranska obratna enota
- poslovna enota

Vendar pa neenotni nazivi, ki so jih posamezniki uporabljali,

članom delavskega sveta na seji 2. marca 1955 ni delalo pregla-vic, pač pa so se ubadali s pomembnejšimi zadevami. Čeprav so namreč v Ljubljani že dokončali prizidek k obstoječemu objektu in tako izboljšali prostorsko stisko, pa jo le niso dokončno rešili. Zato je Štefan Brulc na tej seji izjavil, da bi v teh kritičnih sezonskih mesecih na domačem trgu prodali še več baterij, če bi jih izdelovali tudi v novem obratu. S takšnim predlogom so se vsi strinjali, vendar so menili, da bi celice delali izključno v Ljubljani, v Šentvidu pa bi opravljali le zaključna dela. To bi bilo smotno zavoljo povečane proizvodnje baterijskih svetilk, ki bi jih tudi izdelovali na novi lokaciji. Da pa ne bi ostali samo pri željah, so sklenili, da so za obrat v Šentvidu zadolženi predvsem Munda Alfred, inženir Pengov Ana, inženir Trebše Pavel in inženir Večerjevič Martin. V Šentvidu je namreč nujno potrebna popolna adaptacija in kompletno postrojenje, zato je imenovanim dovoljen rok do 1. januarja 1956. Za ureditev baterijskega oddelka sta bila zadolžena Munda Alfred in Rudolf Franc in za ureditev oddelka za baterijske svetilke Stegel Lado in Očko Rajko. Rok je bil postavljen do 1. septembra 1955.

Vendar pa ni šlo vse po načrtu tudi ne tedaj, ko je direktor Petelin 27. oktobra 1955 poročal na delavskem svetu, da bo v Šentvidu pri Stični stekla prva poskusna proizvodnja tekom 10 dni. Gradbeno podjetje iz Grosuplja je z deli zavlačevalo in deloma je z načrti kasnil tudi arhitekt.

Za osvojitve proizvodnje ogljenih elektrod vključno z ustanovitvijo novega obrata, povezano z najetjem kreditov ter pridobitvijo različnih soglasij in dovoljenj, je bilo treba v ZMAJU izdelati INVESTICIJSKI PROGRAM. Zato so bili že v začetku leta

1955 za izdelavo tega programa zadolženi:

Bahovec Ivan, računovodja
Bival Dražen, inženir kemije
Munda Alfred, tehnik
Pengov Ana, inženir elektrotehn.
Pogačnik Rajko, arhitekt in
zunanji sodelavec

Obsežen Investicijski program, imenovan tudi Idejni program za obrat elektrod Šentvid pri Stični je predvideval med drugim osvajanje tehnološkega postopka v dveh etapah. Vsaka naj bi bila razdeljena na dve fazi. Največja razlika na začetku je v tem, da se z osvojitvijo proizvodnje v prvi fazi koristijo zunanje usluge za mletje in žganje blokov in elektrod, dočim bi bila druga faza zaključena z dograditvijo lastne peči in nakupom mlinov. Šele v drugi etapi bi v celoti osvojili izdelovanje ogljenih palčk za potrebe baterijskih tovarn. Investicijski program pa je predstavljal tudi osnovo za vsa pripravljalna dela, v katera so bili vključeni vsi strokovni delavci in uslužbenci takratnega ZMAJA.

Konec leta 1955, točneje 28. decembra je delavski svet še enkrat razpravljal in potrdil ter odobril investicijska dela vključno z nabavo strojne in druge opreme za nov obrat. Gradbeno podjetje GROSUPLJE je pospešilo z adaptacijo prostorov in zaključilo z zidarskimi deli šele v začetku februarja 1956. Zato je po nekajkratnem odlašanju le prišla tista sobota 18. februarja, ko se je petim Zmajevim delavcem zabeležil prvi delovni dan v Šentvidu pri Stični. Že naslednji ponedeljek so v takoj imenovani lastni režiji pričeli z obrtniškimi deli, pri čemer je bilo največ mizarskih opravil. Bližal se je začetek proizvodnje, vendar je do ustanovitve obrata po sklepu delavskega sveta moralo miniti še tri mesece.

/se nadaljuje/

ZOPET NEKAJ NOVOSTI PRI UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ POKOJNINSKEGA, INVALIDSKEGA IN ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA

Tokrat o pokojninskem in invalidskem zavarovanju

Sistemske spremembe pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki so vgrajene v novem zveznem in republiškem zakonu, pa tudi v Statutu skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Sloveniji, so nedvomno naravnane v to, da bi bil položaj delavca, ki je uveljavil pravico do pokojnine, v kar največji meri odraz položaja, ki ga je imel kot aktivni delavec.

Skupščina skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji je to dejstvo potrdila z odločitvijo, ki jo je sprejela dne 26.12.1985 z nekaj novimi statutarnimi sklepi. Gre predvsem za novosti pri usklajevanju pokojnin, pri izračunavanju pokojninske osnove in pri upoštevjanju OD za delo prek polnega delovnega časa (nadurnega dela) v pokojninsko osnovo ter spremembo pri obračunu nadomestila OD delovnim invalidom III. kategorije invalidnosti.

Usklajevanje pokojnin se bo po slej izvajala obvezno z gibanjem nominalnih OD vseh delavcev, zaposlenih v SR Sloveniji. Iz tega izhaja, da je ureditev usklajevanja pokojnin po zakonu in statutu skupnosti sedaj bolj ali manj tehnične narave.

Izračunavanje pokojninske osnove, kakršna je v veljavi, je v bistvu enako načinu, ki je veljalo od leta 1966 dalje. Razlika je le v tem, da so se po prejšnjih predpisih OD iz prejšnjih let dela preračunavali na vrednost predzadnjega leta obdobja desetih let, ki se je uporabljalo za izračun pokojninske osnove. Ta način preračunavanja pokojninske osnove pa ima eno pomanjkljivost. Vsakega upokojenca že

pri minimalni rasti OD oškoduje. Oškoduje ga prav za določen del povečanje povprečnih OD (valorizacijo) doseženega v zadnjem letu obdobja v primerjavi s predzadnjim letom. Sedaj bo morala skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja od 1. januarja dalje, usklajevati vse pokojnine upokojenecv za odstotek, ki ga določajo udeleženci Druženega dogovora za usklajevanje pokojnin. Tako usklajevanje pokojnin daje možnost, da bodo pogoji za vse upokojenca, ki se upokojujejo po novih predpisih enaki ne glede na datum upokojitve. Pravilo, ki bo lahko pomagalo sedaj k odločitvi delavcev, bi lahko bilo naslednje. Če so se delavcu že v preteklosti OD gibali vsaj na ravni povprečne rasti OD v republiki ali celo nekoliko bolje in je tako tudi v zadnjem letu dela, kaže postaviti datum upokojitve v drugo polovico leta, sicer pa obratno. Potrebno pa je še poudariti, da se bo opisani način nekoliko spremenil, ko se bodo začele v celoti izvajati vse do-

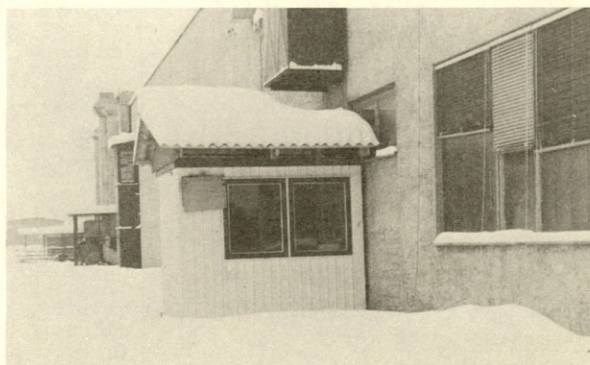
ločbe novega zakona in to vse z namenom, da bi bil položaj upokojenca resnično nadaljevanje položaja, ki ga je imel kot delavec.

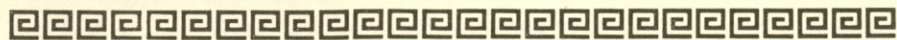
Pri dosedanjem sistemu upoštevavanja nadurnega dela v pokojninsko osnovo smo poznali le primere na podlagi osebnega delovnega pogoja po zakonu, ki se je preračunaval na znesek, ki je ustrezal OD za polni delovni čas. Ker so naši pravilniki o delovnih razmerjih že usklajeni z intencijami novega zakona, bomo poslej lahko nadurno delo delavcev prištevali k rednemu osebnemu dohodku in tak osebni dohodek bo neposredno vplival na višjo pokojninsko osnovo. Z namenom, da bi maksimalno izrabili to določbo zakona, bi sugeriral vodstvu TOZD in njihovim samoupravnim organom, ko se bodo odločali zaradi planskih obveznosti vpeljati nadurno delo, da ga v proizvodnji organizirajo z uvaanjem dvoizmenskega dela s podaljšanim trajanjem 12 ur dnevno.

Pri spremembah obračunavanja OD delovnim invalidom III. kategorije invalidnosti pa je bisto v tem, da se bodo poslej v delu OD takega invalida všteli tisti deleži OD, ki bodo presegali rezultat po katerem se je izračunavalo njegovo nadomestilo. Namreč dosednji sistem je destimulativno vplival na povečevanje rezultatov dela delovnih invalidov. Delovnemu invalidu se bo nadomestilo OD zvišalo in to v razmerju, za kolikor bi se mu v skladu z osnovami in merili za delitev sredstev za OD povečal OD od tistega, ki ga delavec dosega pri izpolnjevanju normalnih delovnih rezultatov.

A.K.

Pred nastopom pomladanskega meseca še zadnji posnetek februarke idile s kančkom "romantike" ob zadnji steni proizvodnega objekta

Ocena lanske kadrovske politike pomeni izziv za uspešnejše kadrovanje

Mislím, da je prav, če na začetku začnem z definicijo, ki opredeljuje kadrovske politiko, ki se približno takole glasi:

"Kadrovske politiko opredeljujemo kot celoto sprejetih načel in smernic, ki se nanašajo na kadre v organizaciji združenega dela s posebnim poudarkom na čim učinkovitejšem sprejemanju in razporejanju kadrov na ustrezna področja dela in na čim stimulatívnejšem odnosu do strokovnega in osebnostnega razvoja kadrov v organizaciji združenega dela." Natančno opredeljena in stvarna kadrovska politika zmanjšuje tudi število problemov, ki se porajajo med samimi delavci.

In kako smo v naši delovni organizaciji v letu 1985 uresničevali sprejeta načela in smernice kadrovske politike?

Kot izvajalci kadrovske politike v mnogočem, nam je uspelo uresničiti marsikateri zastavljeni kadrovski cilj, marsikateriga pa nismo uspeli uresničiti zaradi določenih vzrokov, kot so na primer problem objektivnih okoliščin (kvaliteta in število razpoložljivih in primernih kandidatov za zaposlitev), nenačrtne oblike pridobivanja kadrov iz notranjega vira s precejšnjo dozo ozkih interesov posameznih delovnih okolij ali posameznikov, zanemarjujoč ustrezno strokovnost in primernost, v določenih primerih medsebojni odnosi in ne nazadnje pomemben dejavnik pri izvajanju zastavljenih ciljev je nagrajevanje delavcev za pričakovani delovni rezultat).

Našteti vzroki so narekovali, da je bilo v letu 1985 dokaj veliko gibanje delovne sile v naši delovni organizaciji. Ob koncu leta 1985 je bilo skupno število zaposlenih v DO Zmaj 450 delavcev. Delovno razmerje je v letu 1985 sklenilo 47 delavcev, od tega 19 za določen čas, odšlo pa je 70 delavcev.

Od 70 delavcev so se 4 delavci upokojili, 9 delavcev je prekinilo delovno razmerje zaradi tega, ker so sklenili delovno razmerje za določen čas, 3 delavci so odšli v JLA, 9 delavcem pa je prenehalo delovno razmerje po disciplinskem ukrepu.

Čista fluktuacija je 9,70 % in je za 2,39 % večja kot v letu 1984. Stopnja fluktuacije je dokaj visoka in zaskrbljujoča. Sploh pa, če upoštevamo dejstvo, da fluktuirajo delavci, ki so v delovni organizaciji več let,

dobri delavci in delavci z deficitarnimi poklici. Zaradi tega smo veliko časa in truda vložili pri odhodnih razgovorih, ki smo jih imeli z delavci v odgovornem roku.

V letu 1985 smo imeli določene težave z zaposlovanjem strokovnega kadra na področjih dela, kjer se zahteva kovinarska in strojna smer strokovne izobrazbe. Zaradi deficitarnosti teh poklicev nam ni uspelo pridobiti določenega števila strokovnih delavcev za dela in naloge konstruktorja, tehnologa, kovinarjev. Da je temu tako, kaže tudi naslednji podatek: v letu 1985 je bilo izvedenih 76 objavnih postopkov in 7 razpisnih postopkov (delovno razmerje je na novo sklenilo 47 delavcev), veliko objav je bilo neuspešnih in zaradi tega so bile nekajkrat ponovljene.

Štipendiranje predstavlja posebno obliko načrtnega kadrovanja. V delovni organizaciji štipendiramo lo štipendistov in učencev v usmerjenem izobraževanju, od tega 4 na poklicnih šolah, 2 na srednji tehnični šoli, 1 na upravno administrativni šoli, 2 na fakulteti za strojništvo in 1 na ekonomski fakulteti.

Čisto normalno je, da se vsak človek svobodno odloča za spremembo delovnega okolja in delovne organizacije. Če je sklenitev delovnega razmerja opravljena na bolj resen način, pa je slovo toliko bolj bučno in svečano, odvisno pač od okolja, počutja, delovnih odnosov in tudi od števila delovnih let. Takšno slovo na primer kot spominjski posnetek je bilo lanske jesen v naši prodaji.

Če izhajamo iz strukture zaposlenih v delovni organizaciji po strokovni izobrazbi, je ugotoviti, da bi morali večjo pozornost posvetiti štipendiranju. Zato smo za šolsko leto 1986/87 planirali 21 štipendij, ki bodo objavljene meseca marca v skupnem razpisu kadrovskih štipendij.

Tako kot prejšnja leta tudi v letu 1985 ni bil izkazan interes za študij ob delu. Samo dva delavca sta končala študij ob delu, šest delavcev bi moralo dokončati izobraževanje, toda to jim ni uspelo. Dejstvo je, da delavci niso ustrezno motivirani za doseganje višje strokovne izobrazbe, ker med drugim določilo v samoupravnem aktu (upoštevanje z delom pridobljene delovne zmožnosti) ne vzpodbuja delavcev k izobraževanju. V večini primerov je verjetno prisotna tudi miselnost "aaj mi ni potrebno dodatno matranje, če stopnjo, področje ali grupo dela lahko dosežem s pridnostjo."

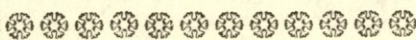
V letu 1985 je bilo funkcionalno izobraževanje, kot dopolnjevanje tistega znanja, katerega ni dajalo redno formalno izobraževanje, zelo prisotno. Raznih seminarjev, posvetov in tečajev se je udeležilo okrog 75 delavcev delovne organizacije.

Poleg zgornjih oblik usposabljanja oz. izobraževanja smo posebno pozornost posvetili proizvodnemu delu in delovni praksi.

Tako je v letu 1985 proizvodno delo in delovno prakso opravljalo 18 učencev srednjega usmerjenega izobraževanja.

V delovni organizaciji je potrebno 6 zaposlenih pripravnikov ki se usposabljaajo po programih za pripravnike, izpite pa bodo opravljali v prvem tromesečju letošnjega leta.

Karašov

Sprememba naslova

Še vedno nam ni uspelo zvedeti spremembo naslova za GLAVIČ Poldo, Tržaška cesta 282 in TURK Marijo, lavričeva 3, obe iz Ljubljane. Ponovno smo dobili vrnjena glasila z oznako "odpotoval". Poskusili bomo še enkrat in če tudi to glasilo ne bo prišlo v roke naslovnika, ga tema upokojenkama do nadaljnjega ne bomo pošiljali.

Želimo, da je seznam naših upokojencev popolen oziroma, da sproti vnašamo vsakršno spremembo ali dopolnitev naslova, seveda z vašim sodelovanjem.

Vsem lep pozdrav !

Urednik

Število zaposlenih

TOZD Baterije Ljubljana

moških	79
žensk	141

Skupaj	220
--------	-----

TOZD Specialne baterije

moških	43
žensk	91

Skupaj	134
--------	-----

Delovna skupnost

moških	41
žensk	49

Skupaj	90
--------	----

Dne 31. januarja 1986 je bilo v delovni organizaciji ZMAJ skupaj zaposlenih 444 delavcev, od tega 163 moških in 281 žensk.

P R I Š L I - O D Š L I

V mesecu januarju letos ni bilo z nikomur sklenjeno redno delovno razmerje, pač pa je delovno organizacijo zapustil le en delavec, ki je odšel na odsluženje vojaškega roka v JLA.

M E D V E D Janko, ključavničar v TOZD Specialne baterije dne 16.1.1986.

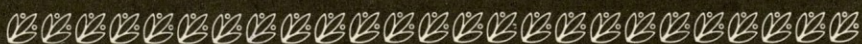
Rojeni v

M A R C U

Milena TKALEC
Jernej DERČAR
Bogdan BREZIGAR
Matjaž PUNGARTNIK
Hana HALILOVIČ
Alojzija ZOREC
Dušana BRANKOVIČ
Jožefa ŽINGER
Marija RUS
Milan MARGUČ
Jože TUREK
Mojca PESTOTNIK
Frančiška SKUŠEK
Marija MAJNIČ
Olga KLEMENČIČ
Kati RETAR
Jože ANŽLOVAR
Jožica SKOK
Jožica ŽAGAR-ŠILC
Marina VALENTINČIČ
Marija DUKARIČ
Zorka KOJIČ
Helena KOVAČEVIČ
Natalija TUBIČ
Metka KRUHAR
Marija KOREVEC
Marko PESTOTNIK
Dragica ROBAR
Zdenka HOŠNJAK
Jože LOŽAR
Vena MANOVA
Marija PEKOLJ
Anica KASTELIC
Nada BLAGOJEVIČ
Jožica TUREK

čestitamo !

Dne 12. februarja 1986 je pripravnica JAKIČ Milojka, dipl. ing. kemijske tehnologije v Tehnično razvojnem področju uspešno opravila strokovni pripravniški izpit.
ČESTITAMO !

Ob 8. marcu vsem sodelavkam in upokojenkam čestitamo k njihovem prazniku Uredništvo

Občni zbor bowling kluba ISKRA - ZMAJ

V torek 11. februarja je v sejni sobi ZMAJA potekal občni zbor bowling kluba ISKRA-ZMAJ, ki ga je vodil predsednik Vezjak Franc in obenem poročal o delu kluba v zadnjih dveh letih. Za tem smo poslušali še poročilo izvršnega odbora, tehnično in finančno poročilo ter plan za leto 1986. Ob izvolitvi novih organov kluba pa ni bilo bistvenih sprememb in tudi Vezjak Francu so zaupali predsedništvo še za en mandat.

Na seji, katere sta se udeležila tudi direktor TOZD Baterije in urednik glasila, je bilo slišati vrsto težav, s katerimi se klub nenehno srečuje. Že itak skromnim željam, ki jih tekmovalci imajo, so jim namenjena še skromnejša finančna sredstva in kljub vsemu so letos zabeležili

pozitiven obračun. Takoj pa je treba dodati, da so zaradi visokih najemnin za steze občutno zmanjšali število treningov.

Večkrat pa tekmovalci sežejo tudi v lasten žep. Tako smo na primer slišali, da bowling krogel v Jugoslaviji nihče ne izdeluje, niti ne prodaja in jih tekmovalci kupujejo v inozemstvu, kjer ena krogla srednjega kakovostnega razreda stane okrog tri stare milijone dinarjev. Da bi jih nabavil klub, ni denarja in da o devizah ne govorimo.

Z občnega zbora
bowling kluba

Člani:

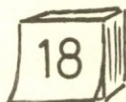
VEZJAK Franc
TRŠAN Igor
KRIŽAJ Tomaž
KOVAC Slavko
BOLTA Janez
VESEL Zdenko
TRATNIK Jani

Članice, ki tekmujejo posamezno in v mešanih parih:

TRATNIK Tatjana
TRATNIK Nives
VLAH Jasna
BERTONCELJ Milka

zadnji rok

Zadnji
rok za oddajo
člankov uredniku
za marčevo glasilo

Redakcijo glasila
smo zaključili
20. februarja

Tudi za nabavo tekmovalnih dresov je ugotoviti skoraj pretirano varčnost, kar je pravo nasprotje pri drugih športnih panogah pri nas - na primer za tekmovalce v malem nogometu. Tako so bowlingaši za letos, ko bo ravno deseti turnir ZMAJA, prvič zaprosili za nove drese z napisom ZMAJ, ki naj bi jih dobili iz naših reklamnih sredstev.

O tekmovalnem delu kluba, o rezultatih in še zlasti o uspehih največ zabeleži naše glasilo s sestavki Tratnik Janija. Nikoli pa ne omenimo zaskrbljenosti, da je premalo zanimanja za vključevanje v članstvo, čeprav je treba žrtvovati ogromno prostega časa za tekmovanje in treninge večinoma vse petke in sobote, pa še kakšno nedeljo vmes.

V zadnjih letih se klub ISKRA-ZMAJ po tekmovalnih uspehih nahaja v sami špici ne samo v slovenskem, ampak tudi jugoslovanskem merilu. Ob tem velja dodati, da sta kar dva člana kluba v državni reprezentanci in sicer Tomaž Križaj in Jani Tratnik.

Naj še zapišemo, da bi bowling klubu in tekmovalcem, ki nosijo ime naše delovne organizacije že polnih deset let vsaj tokrat namenili nekaž več pozornosti, priznanja in vzpodbude tudi z našo prisotnostjo in "navijaško" vnmemo na Zmajevem turnirju v soboto 22. marca v rekreacijskem centru TIVOLI.

"GLAS ZMAJA" izdaja mesečno v nakladi 550 izvodov delovna organizacija ISKRA - Industrija baterij ZMAJ n.sol.o. Ljubljana, Stegne številka 23. Glasilo ureja uredniški odbor: Jovanovič Milivoj, Krek Antonija, Matič Silva, Musič Ksenija, Tratnik Jani in Zrimšek Veljko. Odgovorni urednik: Mayer Marijan. Tiska tiskarna LJUBLJANA Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu številka 421-1/73.